

Ecclesia domestica – a hit és az öröm sugárzó tűzhelyei

2. tábla

„Ahol ketten vagy hárman összejönnek az én nevemben, ott vagyok”

A hívő családok, mint a hit élő és sugárzó tűzhelyei rendkívül fontosak. Ezért nevezi a II. Vatikáni Zsinat a családot ősi kifejezéssel: Ecclesia domestica-nak, családi egyháznak.

A templomokban a tabernákulumban őrzött Szent Ostya, a családi otthonokban a házasság szentsége biztosítja Krisztus valóságos jelenlétét.

A családuk kisegyház – ahogy a Szent Ostya minden apró darabkájában a teljes szentségi jelenlét megvalósul, a családi otthonokban is él az Egyház szentségi, közösségi dimenziója.

Tilman atya elmélkedett így: Nem a falak teszik a templomot. Mi a lényege a katolikus templomnak? Az Oltáriszentség. Ott jelen van, és ott imádják Jézust. Betlehemben is jelen volt Jézus, az Isten fia. Az apa, az anya, a pásztorok és mindazok imádták, akik később meglátogatták. Talán nem nehéz ezt most a saját „Betlehemünkre” alkalmazni. Az otthonunk a mi szentélyünk. Jelen van ott Krisztus? Valóban ott lakik Krisztus?

Tilman atya sokszor figyelmeztetett minket: a 24 órás keresztény légkör biztosítja a növekedést gyermekeinknek és nekünk szülőknél is Istenben. A keresztény légkör nálunk már a kertkapunál kezdődjön!

Kentenich atya így biztat bennünket: „Mi volt a szent Eucharisztia első oltára? A családi asztal! A családokban ott volt maga az áldozati oltár, ott volt maga az asztal, amelyen az Istenember eucharisztikus, szentségi létformában maga köré gyűjtötte a család tagjait. Az egész rokonság, egész utcák voltak ott együtt. Ő velük akart lenni, a nép között, hogy mindig választ adjon nekik.

Ma jellegzetesen vallástól idegen légkörben élünk. Ha a házuk, a családi otthonunk légköre az Eucharisziától áthatott volna; ha teljes belső szenvedélyünkkel az eucharisztikus Üdvözítőn csüngenénk itt a templomban, akkor használhatnám azt a képet, mely számomra oly erősen meghatározó. Sokszor beszéltem már a sasról, mert mindannyian sas-természetűek szeretnénk lenni! Arra gondolok, amikor a fiatal sas az öreg sas első alkalommal bocsátja szabadon, először löki ki a fészekből. El tudjuk képzelni, ahogy a fiatal sas még reszket az első pillanatban, de aztán hirtelen azt érzi, hogy megtartja a levegő. Ez a nagy titok. Ha nem tudatosítjuk magunkban, hogy a mai korban, ebben az ateista, vallástól idegen korban egy isteni légkör hordoz minket – mely hordozza az otthon és az egyház légkörét is –, hogyan akarunk akkor ellenállást tanúsítani azzal a légkörrrel szemben, mely ma a pluralista társadalomban mindenfelől körülvesz minket?!”

Ferenc pápa: „...a szeretet egy kapcsolat, olyan valóság, amely növekszik, és azt is mondhatjuk, hogy úgy kell felépíteni, mint egy házat. A házat pedig közösen, nem egyedül építjük! Építeni itt annyit jelent, mint támogatni egymást, segíteni egymás növekedését – együtt növekedjétek, együtt építsétek ezt a házat, hogy örökre együtt éljétek. Házatokat nem futóhomokhoz hasonló érzésekre akarjátok építeni, melyek jönnek és mennek, hanem az igazi szeretet sziklájára, amely Istentől jön. Ebből a szeretettervből születik a család, amely növekedni akar, miként a házat építik, hogy a kölcsönös szeretet, a segítségnyújtás, a remény és a támasz helye legyen. (Ferenc pápa: Beszéd a jegyespárokhöz, 2014. február 14. (ÖB 120. o.; TE)

Jézus első csodáját menyegzői lakomán tette, mégpedig úgy, hogy a vizet borrá változtatta, pedig talán már kissé ittas volt a társaság. Nem túlzás az a következtetés, hogy örömét lelte az ételben és az italban. Az ószövetségi írásokban is áll: „A jólét napjain élvezd a jót” (Préd 7,14), „Az emberek ugyanis mindnyájan, akik esznek, isznak és fáradságuk mellett a jót élvezik, Isten ajándékát veszik.” (Préd 3,12-13), Jézus jóízűen eszik és vidáman issza a bort, anélkül, hogy mértéktelenségekbe esne, élvezi a Teremtő Atya ajándékait, és nem vág fanyalgó, aszkétikus arcot, amikor mások teszik ugyanezt. Jézus nem ellensége az ember örömének.

Otthonunkban az asztalközösség örömforrás legyen. Ne felejtsük el, hogy nem csak a kenyér, hanem a bor színe alatt is magunkhoz vehetjük Krisztust, ami a derű, az oldottság itala. A családi asztal a közös öröm, a vidám léggör egyik fontos helyszíne.

Hogyan tehetjük otthonunkat elfogadó, befogadó, derűt és biztonságot adó fészekké?

Hogyan lesz az otthonunk kis szentéllé?

Hogyan válunk családként az Egyház alapsejtjévé? (imaéletünkben, ünnepeinkben, szociális szolgálatban, apostoli tevékenységben)?

